

SERVICING SCIENCE

De Erasmus Universiteit Rotterdam (EUR) kan zich op een reeks wetenschapsgebieden meten met de beste universiteiten in de wereld. Op een aantal terreinen wil de EUR nog flinke stappen voorwaarts maken om ook daar tot de top te behoren. In 2013 bestaat de EUR precies 100 jaar. Bij de start van haar volgende eeuw zet de EUR in op het vergroten van haar vermogen om (internationale) studenten, onderzoekers en onderzoeksgelden aan te trekken. Deze ambitie vereist dat ondersteuning van ons onderwijs en onderzoek van topniveau is. Topondersteuning voor een topuniversiteit dus. Dit krijgt vorm in het programma Bedrijfsvoering 2013. Dit programma regelt het efficiënter en slimmer organiseren van ondersteunende werkprocessen en is onderdeel van een cultuurverandering. Een cultuurverandering die gericht is op elkaar als onvermijdelijke partners aanspreken, met elkaar betere resultaten bereiken en bijdragen aan elkaars succes. Samen op weg naar de topuniversiteit die de EUR wil zijn.

BUSINESS CONTROLLERS

De Erasmus Universiteit Rotterdam gaat financiële sleutelposities invullen binnen 3 faculteiten en 1 instituut. De EUR zoekt Business Controllers, die als het 'financiële geweten' van faculteit of instituut een uitdagende en stevige rol gaan spelen in de verdere ontwikkeling van de financiële functie binnen de EUR. Samen met het faculteitsbestuur stelt u het faculteitsbeleid op en voert u de financiële kant ervan uit. Een servicegerichte, 'ontzorgende' ondersteuning wordt een belangrijke succesfactor. U bent de financiële businesspartner op alle niveaus, ook naar de centrale organisatie van de EUR. Samen met uw team bent u verantwoordelijk voor de administratieve processen, de administratieve organisatie en de totstandkoming van management rapportages. U beschikt over een academisch werk- en denkniveau, een afgeronde bedrijfs-economische opleiding, een aantal jaren relevante werkervaring en u herkent zich in de volgende karakterschets: betrouwbaar, proactief, initiatiefrijk, teamspeler, analytisch, pragmatisch, creatief.

BUSINESS CONTROLLER ROTTERDAM SCHOOL OF MANAGEMENT, ERASMUS UNIVERSITY (RSM) RSM telt ongeveer 7.500 studenten en 500 medewerkers en wordt consequent gerekend tot de top 10 business schools in Europa. De nadruk ligt op doorbraken in academisch onderzoek die relevant zijn voor het bedrijfsleven; de aandacht gaat primair uit naar het ontwikkelen van leiders die hun vernieuwende ideeën kunnen omzetten in een duurzame toekomst.

BUSINESS CONTROLLER FACULTEIT DER SOCIALE WETENSCHAPPEN (FSW) FSW is een dynamische faculteit met disciplines Sociologie, Bestuurskunde, Psychologie en sinds dit jaar Pedagogie en Onderwijswetenschappen. FSW telt ongeveer 2.550 studenten en 350 medewerkers. FSW loopt voorop in onderwijsinnovatie, is toonaangevend in onderzoek en heeft een grote wervingskracht voor onderzoeksubsidies. De focus van het onderwijs en onderzoek is verwoord in het motto: Discover people, discover society.

BUSINESS CONTROLLER ERASMUS SCHOOL OF LAW (ESL) ESL heeft de ambitie om, met 325 medewerkers, haar ca. 4.500 studenten de beste juridische academische opleiding van Nederland aan te bieden. Het juridisch onderzoek van ESL behoort tot de top van Europa. ESL werkt samen met meer dan 80 buitenlandse universiteiten en heeft nauwe contacten met de beroepspraktijk. De organisatiestructuur is plat, de cultuur is informeel.

BUSINESS CONTROLLER INSTITUUT BELEID & MANAGEMENT GEZONDHEIDSZORG (IBMG) IBMG is hét toonaangevende instituut voor onderwijs en onderzoek op het terrein van beleid en management in de gezondheidszorg. Relatief kleinschalig (ongeveer 800 studenten, 200 medewerkers), maar nationaal en internationaal toonaangevend en uniek door de gerichtheid op de groeiende zorgsector, door het multidisciplinaire karakter en door de sterke externe marktorientatie, zich uitend in een hoog aandeel externe projectfinanciering.

De werving en selectie voor deze functies wordt verzorgd door Interselect Group. Voor meer informatie kunt u kijken op www.servicingscience.nl, of u kunt direct contact opnemen met Maarten van de Sande, Interselect Group, via 06 20 85 15 67 of m.vandesande@interselectgroup.nl.

Kijk verder op www.servicingscience.nl

Landen die in problemen zitten – en moeten bezuinigen – wordt geen enkele hoop gegeven. Nobelprijswinnaar Paul Krugman pleit voor stimulering van de economie, mét oplopende inflatie. „De Keynesianen hebben op alle fronten gelijk gekregen.”

Foto AFP

‘De euro was een vergissing’

Door onze redacteur
MAARTEN SCHINKEL

Met zijn das ongeknoopt om zijn nek komt hij aangelopen in het Londense Royal Garden hotel. De Amerikaanse econoom en Nobelprijswinnaar Paul Krugman is bezig aan een Europese tour en iedereen wil hem hebben.

Net terug van CNN, straks door naar Channel Four en de vorige dag sloot hij een moordend schema pas tegen middernacht af met een optreden in BBC's *Newsnight*. Nu Europa steeds verder wegzakt in een moeras van bezuinigingspolitiek en financiële discipline, neemt de aandacht voor alternatieve oplossingen stormenderhand toe.

De zienswijze van de Britse econoom John Maynard Keynes, die in de jaren dertig met een revolutionaire theorie de Grote Depressie hielp beëindigen, wint aan aantrekkingskracht. Keynes pleitte, kort gezegd, juist geen bezuinigingen maar een verhoging van de overheidsuitgaven om een vraaguitval in de economie te lijf te gaan.

Krugman stelt zich, net als Keynes destijds, zeer actief op om die visie te laten doordringen in het bewustzijn van zowel beleidsmakers als het grote publiek.

Krugmans vorige maand gepubliceerde boek *End This Depression Now!* is bijna een pamflet en is gericht op Amerikanen en Europeanen. Het slaat niet alleen in de VS aan. In het door bezuinigingen, recessie en massawerkloosheid geplaagde Spanje staat het inmiddels al op nummer één van de non-fictie top tien. Geschreven door Keynes hedendaagse apostel.

De crisis in Europa wordt met de dag erger. Is er nog een uitweg?

„Dat denk ik wel, maar het wordt een moeilijk pad. Wat er nu gebeurt is dat de landen die in problemen zitten geen enkele hoop wordt gegeven. Zij vragen zich af: waar is de beloning voor ons lijden, waar is die pot met goud aan het einde van de regenboog? Die is er op dit moment niet in landen als Spanje of Ierland. Je moet een redelijke hoop houden op een goede afloop. Een van de weinige mogelijkheden is een hogere inflatie, over de gehele linie, in de eurozone. Zo kunnen de zwakke landen hun concurrentiekracht herwinnen zonder de lonen te hoeven verlagen, door lange tijd achter te lopen bij de loonsverhogingen in Duitsland. Dat duurt een tijd, en in de tussentijd is er financiële steun nodig van de Europese Centrale Bank, zonder limiet. Anders stort de zaak, door liquiditeitscrises en een run op de banken, meteen in.

„Op de lange termijn zal er een begrotingsunie moeten komen maar dat is een zaak van generaties, vrees ik. Als je de euro wil redden moet je een manier vinden om voorlopig zonder zo'n unie te kunnen. Een hoger inflatiedoel is een van de weinige zaken die daar enige hoop op geeft.”

Dat betekent dat de inflatie in de kern, dus in Duitsland en Nederland, omhoog moet.

„Significant, ja. Denk aan een inflatie van nul in Spanje en vier procent in Duitsland voor een jaar of vijf. Dat gaan ze niet leuk vinden. Maar het alternatief is het einde van de euro.”

Maar hoe reageren de financiële markten daarop? Het probleem is dat niemand meer lijkt te weten of nu juist zuinigheid wordt be-

loond, of juist een groeistrategie.

„De markt lijkt beide tegelijk te willen. Het IMF heeft daar een studie naar gedaan, en kennelijk straffen de markten je hoe dan ook af. Ik zie het als een teken dat je klaarblijkelijk de markt niet meer kunt apaiseren op dit moment. De financiering van een groot deel van de eurozone zal voorlopig van de Europese Centrale Bank moeten komen, terwijl er een weg naar economisch herstel wordt gezocht.”

Hoe groot denkt u dat het risico met de euro op dit moment is?

„Ik denk dat het beter was geweest er niet aan te beginnen. De euro was een vergissing. Zonder begrotingsunie is een gemeenschappelijke munt vrijwel onwerkbaar. Zonder euro kan het heel goed. Economisch is er mee te werken. We hadden vroeger aparte munten in Europa, en zo vreselijk was dat niet. Canada heeft een eigen munt. Maar de politieke kosten van een teloorgang van de euro zijn hoog. Het Europese project zorgt al zestig jaar voor vrede, welvaart en democra-

Apostel van J.M. Keynes

Paul Krugman (1953) is een van de bekendste Amerikaanse economen, en won de Nobelprijs voor de economie in 2008. Hij behoort tot de zogenoemde neo-Keynesiaanse school die er van uit gaat dat een actief beleid met overheidsuitgaven een dempend effect heeft op de conjunctuur om zo excessieve groei en extreme recessies tegen te gaan. Krugman is hoogleraar op de universiteit van Princeton en columnist voor de *New York Times*.

tie. Als dan het grootste avontuur, de euro, faalt dan is dat een ramp voor het Europese project. Dat is waarom ik het niet wil zien gebeuren, en waarom iedereen die om Europa geeft het niet wil zien gebeuren.”

De neo-Keynesiaanse zienswijze lijkt de wind in de rug te krijgen. Denkt u dat uw school meer opgeld gaat doen?

„Ik hoop van wel. Er zijn drie jaar geleden, na de kredietcrisis, grote elementaire debatten geweest over de economie. De meningen verschilden. Maar we hebben sindsdien een paar lakmoesproeven gehad. Niet alleen over het effect van een bezuinigingspolitiek, maar ook over wat er gebeurde met rentevoeten en met de inflatie. De Keynesianen hebben op alle fronten gelijk gekregen.”

Wat zou u dan tegen mensen als Jean-Claude Trichet zeggen, die juist blijven hameren op begrotingsdiscipline als uitweg uit de crisis?

„Ik spreek hem toevallig binnenkort. Ik begrijp wel waarom hij de zuinigheidsdoctrine aantrekkelijk vond, tweeënhalve jaar geleden. Maar die is inmiddels getest door de realiteit en heeft gefaald. Het is geen werkbaar oplossing. Ik hou er van om met Europese officials te praten, trouwens. Iedereen spreekt perfect Engels, maar het is net als een film van Woody Allen, waar je ook als Amerikaan eigenlijk ondertitels nodig hebt om te doorgronden wat ze werkelijk zeggen.”

Duitsland doet het voorsnog zeer goed, en lijkt zichzelf te zien als maat voor alle dingen. Maar is die voorsnog niet voor een deel juist te danken aan de eurocrisis

en houden ze zichzelf voor de gek? Een van de hoofdstukken in uw boek heet niet voor niets eurodämmerung.

„Zeker. Als de euro opbreekt, en dat is een reëel scenario dat vrij snel kan plaatsvinden, dan blijft er een rompmunt over. Duitsland neemt daar deel aan, en Nederland. België denk ik niet. Die nieuwe munt – de mark, of hoe deze ook gaat heten – zal dan enorm in waarde stijgen. Tel daarbij de enorme financiële schok van de teloorgang van de euro bij op, en de fameuze Duitse exportmachine rijdt tegen de muur op. In dat opzicht leven de Duitsers nu in een *fool's paradise*.”

Heeft u het idee dat de Duitse regering daar wel rekening mee houdt?

„Ik heb de indruk dat de Duitse bestuurders en economen de neiging hebben om over de economie na te denken in termen van principes, meer dan in mechanismen. Dat ze de economische wetenschap zien als een tak van de moraalwetenschap, schuld is slecht, zuinigheid is een deugd. Maar als we het gaan hebben over hoe het eigenlijk allemaal in de praktijk werkt, dan raken we altijd de draad van de conversatie kwijt. Ja zeg ik dan, u denkt dat het fout is om tekorten te hebben, dat het fout is voor schuldenaren om kwijtschelding te krijgen. Maar hoe voorkomen we een catastrofe? En dan beginnen ze weer over die principes.”

En Nederland?

„De moeite die Nederland nu heeft met bezuinigen is nuttig. Het laat zien dat zelfs zij die de doctrine van de zuinigheid prediken, opens heel wat minder enthousiast zijn als die op zichzelf wordt toegepast.”